

ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ ΠΤΗΝΑ*

[³ Απόσπασμα *Ἐντυπώσεων Κυνηγού*]

ΠΟ τοῦ τέλους τοῦ Ἰουλίου κατὰ τρόπον εὐεξήγητον διὰ τοὺς ἀδασεῖς καὶ ὅστις θὰ διεξέφευγε καὶ τὴν διὰ γνῶσιν εἰδικοῦ φρενολόγου, παρατηροῦνται περιεργότατα παθολογικὰ φαινόμενα εἰς ἀνθρώπους τέως καθ' ὅλα ὑγιεστάτους.

Ἄν εἶνε ἰατροί, εἰδοποιοῦν αἴφνης τὴν πελατεῖαν των ὅτι ἀναγκάζονται νὰ ἀπουσιάσουν, ὅτι ἀνάγκη πᾶσα οἱ πελάται των νὰ ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν συναδέλφων τοὺς ὁποίους παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Ἄν εἶνε ὑπάλληλοι ἢ ἐγκαταλείπουν τὰ γραφεῖά των, ἢ τὸ πολὺ ζητοῦν ἄδειαν λόγῳ ἀσθενείας. Μεταβαίνουν οἱ πελάται εἰς τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα καὶ μανθάνουν ὅτι ὁ κ. δικηγόρος ἐτοιμάζεται διὰ ταξίδι. Ἄν εἶνε ἔμπορος, τὸν ἀναζητεῖτε εἰς τὸ κατάστημά του, καὶ ὁ ὑπάλληλος σᾶς λέγει μειδιῶν: — Ποῦ τὸν πιάνεις τώρα τὸν κύριον; τοῦ μύρισε θυμάρι.

Ὅλοι φεύγουν διὰ τὸ θυμάρι καὶ διὰ τὸ κλαρί, χωρὶς νὰ εἶνε οὔτε ληστοφυγόμενοι οὔτε φυγόποιοι. Ὅλοι θέτουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των κάσκαις Ἀγγλων τοῦ ἀποικιακοῦ στρατοῦ, ἢ πετάσους ἀλλὰ μπόερος, εἰσέρχονται μέσα εἰς μπόταις, ἐπιστρατεύουν συντάγματα σκύλων, φορτώνονται σιδηρικὰ καὶ πέρνουν τὰ βουνά.

Ἄν ὑποθέσετε ὅτι τοὺς ἀναγκάζουν εἰς τοῦτο τὰ κυνικὰ καύματα, πλανᾶσθε. Διότι ἡ ἐξοδος αὕτη γίνεται ἀκριβῶς μέσα εἰς τῆς δροσιαῖς καὶ τὰ μελτέμια τοῦ Αὐγούστου.

Θὰ ἐννοήσετε τί συμβαίνει μόνον, ὅταν ἀπὸ τοῦ μάτην τοὺς ἀναζητήσετε, καὶ πρὶν ἔτι ἀναχωρήσουν διὰ τὸ κλαρί, εἰς τὰ γραφεῖα των

* ΣΗΜ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπεσπάσθη ἐκ σειρᾶς ἄλλων ἀποτελούντων μοναδικὴν ἀληθῶς καὶ πιστὴν περιγραφὴν τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ διενεργουμένης θήρας, ὀφείλεται δὲ εἰς τὸν πλήρη πλαστικότητος καὶ ψυχολογικῆς δυνάμεως κάλαμον τοῦ κ. Ἐμμ. Λυκούδη τοῦ τόσον ἀγαπητοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ *Ἡμερολογίου*. Ὁ διαπρεπὴς καὶ πολῦτιμος ἡμῶν συνεργάτης, ὁ γνωρίζων καὶ αἰσθανόμενος, ἰδιαιτάτα αὐτός, ἔβλεπε τὰς συγκινήσεις, τὰ θέλητρα καὶ τὰς γλυκεῖας περιπετείας τοῦ κυνηγίου, ἦτο καὶ ὁ μόνος δυνάμενος παρ' ἡμῶν νὰ φιλοτεχνήσῃ πλήρη αὐτοῦ εἰκόνα μὲ τὴν χάριν καὶ ζωντανὴν παραστατικότητα.

καί τὰ καταστήματά των, τοὺς ἀνευρίσκετε ἐπὶ τέλους ὅλους μέσα εἰς τὰ ὄπλοπωλεῖα ἀγοράζοντας φυσίγγια Ἐλεῦ καὶ φυσίγγια ἀκάπνου, προμηθευομένους φωκὸν διὰ σκύλους, σάκκους, δικτυωτά, γκέταις ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ὄλων τῶν χρωμάτων, σάλπιγγας καὶ συρίκτρας κ.τ.λ.

Ἡ ἀσθένειά των ὀφείλεται εἰς τὰ λεγόμενα *περάσματα* ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου κοῦκκοι καὶ συκοφάγοι, καὶ τρυγόνες καὶ ὄρτυγες καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι ὄδοιπόροι τοῦ αἰθέρος κατέρχονται ἀπὸ τῶν θερινῶν αὐτῶν διατριβῶν, ἀπὸ τὰς παραδουναβείους χώρας καὶ τὴν μεσημβρινὴν Ρωσίαν, εἰς τὰς χειμερινὰς ἐν Ἀφρικῇ.

Τοῦτο τοὺς φυγαθεύει τοὺς κυρίους τούτους πρὸς τὴν Βάρην καὶ τὸ Σούνιον καὶ τὰ Λεγραινὰ καὶ τὰς Σπέτσας. Τοῦτο τοὺς καθιστᾷ ἀναισθήτους καὶ ἀδιαφόρους πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐνασχόλησιν, πρὸς τὰ συμφέροντά των, πρὸς τὰς γλυκύτητας καὶ τὰς ἀνέσεις τῆς ἐστίας. Τοῦτο τοὺς κάμνει διψομανεῖς πτηνικοῦ αἵματος :

— Ἄν δὲν πάω νὰ ῥίξω μερικαῖς καλαῖς τουφεκιαῖς, σᾶς λέγουν, θὰ τρελαθῶ κυριολεκτικῶς.

Καὶ τὸ λέγουν αὐτό, χωρὶς νὰ ἐννοοῦν οἱ δυστυχεῖς, ὅτι ἀνήκουν ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν φρενολόγων, ὅτι εἶνε ἤδη θύματα εἰδικῆς μονομανίας, τὴν ὁποίαν οἱ λεγόμενοι εἰδικοί, ἂν ἐγνώριζαν, ἂν ὄχι νὰ θεραπεύσουν — ἀξίως ἴσως ὑπερβολικῆ — τοῦλάχιστον ὅμως νὰ ὀνοματοθετοῦν τὰ διάφορα εἶδη τῆς παραφροσύνης, θὰ ὀνόμαζον «*κυνηγετικὸν παραλήρημα*», κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ «*ἄλκοολικὸν παραλήρημα*».

Εὐτυχῶς πρόκειται περὶ φρενοπαθείας, ἣτις δὲν χρειάζεται τὴν συνδρομὴν οὐδενὸς φρενολόγου· καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἀσφαλῶς θεραπεύσιμος.

Διότι μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου διέλθουν αἱ ὑσταταὶ ὀπισθοφυλακαὶ τῶν ὄρτύγων, τοὺς βλέπετε πάλιν ἐπανερχομένους εἰς τὴν πόλιν ἡσυχιάτους, μὲ τὸ βλέμμα ἤρεμον, ἀπηλλαγμένους, ὡς ἐὰν εἶχον κενώσει ἀπνευστεῖ δλόκληρον φιάλην βρωμιούχου καλίου, ὅλης ἐκείνης τῆς νευρικῆς ὑπεραισθησίας, ἣτις εἶχεν ἐνσκήψει ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου καὶ παρουσιάζοντας ἐν γένει τὸ ἐξωτερικὸν ἀνθρώπων ἀσφαλῶς ἰσορρόπων.

Ἔχετε ἄλλως περὶ τούτου ἀλάνθαστον ἀπόδειξιν, ὅτι ἀναλαμβάνουν τὰς ἐργασίας των μετὰ μεγαλειτέρας δραστηριότητος καὶ — ἂν θέλετε πιστεύσατέ το — μετὰ μεγαλειτέρας διαυγείας καὶ ἐπιτηδειότητος. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἔχω βεβαιωθῆ ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τὸ φθινοπωρινὸν κυνηγετικὸν Χατζηλίκι, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει νομικωτέρας ἀποφάσεις, ὁ ἰατρός, ἴσως διότι ἐκορέσθη φονεῶν πτηνά, στέλλει ὀλιγωτέρους εἰς τὰ Ἠλύσια κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὁ χρηματιστὴς κάμνει ὀλιγώτερα σφάλματα εἰς τὰς προβλέψεις του περὶ τῶν κυμάνσεων τοῦ συναλλάγματος.

Ὅπως δὴποτε ἡ ἀσθένεια αὕτη, ἣτις ἐνσκήπτει εἰς μέγαν ἀριθμὸν προσώπων, — μεταξύ τῆς ἡλικίας τοῦ 16 καὶ τοῦ 80στοῦ ἔτους, εἶνε

ἀρκούντως διαδεδομένη, ἀφοῦ μόνοι οἱ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐκκινουῦντες διὰ τὰ διάφορα κυνηγετικά κέντρα προσκυνηταὶ τῆς Ἀρτέμιδος δύνανται νὰ ἀποτελέσουν δλόκληρον δύναμιν ταξιαρχίας.

Τὸ φάρμακόν τῆς, τὸ εἶπομεν ἤδη· εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῆς. Πρέπει οἱ ὑπὸ ταύτης μαστιζόμενοι νὰ χύσουν ἐπὶ δλόκληρον μῆνα πλανώμενοι ἐπὶ τῶν ὁρέων μὲ ὄλα τῶν τὰ σιδερικά τοῦλάχιστον πεντήκοντα ἑκατόλιτρα ἰδρωτός· πρέπει νὰ φθεῖρουν τοῦλάχιστον δύο ζεύγη μπόταις καὶ νὰ φονεύσουν τρυγόνια καὶ ὀρτύκια, ἐνίοτε δὲ καὶ ἓνα ἢ δύο ἀπὸ τοὺς σκύλους τῶν, διὰ νὰ ἐπέλθῃ τελεία ἡ θεραπεία.

Ἄλλοίμονον μόνον ἂν ζητήσετε νὰ τοὺς παρεμποδίσετε τῆς ἐκστρατείας τῶν, ἂν θελήσετε νὰ κτυπήσετε τὴν νόσον εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ φέρετε προσκόμματα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς. Τότε τὸ ἀδλαθὲς κυνηγετικὸν παραλήρημα τρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδετε ἐπιπλεκόμενον μὲ μανίαν καταδιώξεως τῆς κλασικωτέρας μορφῆς.

*
**

Καὶ ὄλων τούτων τῶν βασάνων αἴτιοι εἶνε τὰ λεγόμενα ἀποδημητικά πτηνά.

Διότι, ἐνῶ ὄλα τὰ μαστοφόρα τὰ ἔκαμεν ὁ Θεὸς προωρισμένα νὰ ζοῦν καὶ νὰ θνήσκουν ὅπου γεννηθοῦν, χωρὶς νὰ ἐπιζητοῦν τὴν εὐτυχίαν πλανώμενα κατ' ἔτος ἀνά τὰς διαφόρους ἡπείρους—ἐξαιροῦνται οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τουρίστ—τὰ πλεῖστα τῶν πτηνῶν δὲν ἔμποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ ἐπιχειροῦν τὰ ἐναέρια ταῦτα ταξείδια χιλιάδων μιλίων.

Εἰς ἄλλα τὸν χειμῶνα εἶναι ἀπαραίτητος ἡ θερμοκρασία τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Τύνιδος, ὅπως εἰς τοὺς φθισικοὺς· ταῦτα ἀναζητοῦν τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν τὸ θέρος εἰς τὴν μέσην Εὐρώπην. Δι' ἄλλα εἶνε ἀπαραίτητον νὰ κυμαίνεται ἡ στήλη τοῦ θερμομέτρου περὶ τὸ μηδέν· διὰ τοῦτο μᾶς ἐπισκέπτονται τὸν Δεκέμβριον καὶ τὸν Ἰανουάριον, διὰ νὰ ἐπιζητήσουν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὴν αὐτὴν ὄροσον εἰς τὰς πολικὰς χώρας, ὅπως αἱ μπεκάτσαι, αἱ ἀγριόχηναι, αἱ ὠτίδες καὶ ὄλα τὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα μᾶς φέρουν ἐκτάκτως οἱ χιονοστρόβιλοι.

Ἐπάρχουν ἄλλα, διὰ τὴν λεπτότητα τῶν ὀργάνων τῶν ὁποίων εἶνε ἀπαραίτητον τὸ διηνεκὲς ἔαρ· δι' αὐτὰ αἱ ἀποδημῖαι τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καθόδου εἶνε διπλαῖ.

Ἐπὸ ἐποψιν ἀριθμοῦ τὰ τυχοδιωκτικά πτηνὰ ἀποτελοῦν μεγίστην πλειοψηφίαν. Ἐν Ἑλλάδι μάλιστα ἐλάχιστα εἶνε τὰ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα ὡς ὁ σπουργίτης ἐκτιμοῦν δεόντως τὰ θέλγητρα τῆς στέγης μονίμου ἐστίας.

Δύσκολον εἶνε νὰ ἐξηγήσῃ τις διατί ὁ Πανάγαθος ἐπληξῆ τὸν πολυπληθῆ τοῦτον πτερωτὸν κόσμον μὲ τὴν κατάραν ταύτην τοῦ Περιπλανωμένου Ἰουδαίου τοῦ Σύη. Ἐάν ἤμην ὁπαδὸς τῶν τελικῶν αἰτίων, ἂν ἐπίστευον καὶ ἐγὼ ὅτι ὄλα τὰ ὄντα συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀνωφελῶν κωνώπων, τῶν σκνιπῶν, τῶν κορέων καὶ τῶν ἐχι-

δνών, τὰ ἐπλασεν ὁ Δημιουργὸς ἀποκλειστικῶς χάριν τῶν συμφερόντων, τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν τέρψεων τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἐπειθόμην ἀδιστακτῶς, ὅτι τοὺς φερροίλους τούτους πλάνητας τοῦ αἰθέρος ἐξηνάγκασεν εἰς τὰς μαρτυρικὰς ταύτας περιπλανήσεις χάριν τῶν κυνηγῶν καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Καὶ ὄχι μόνον τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φυσιοδιφῶν.

Διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις αἱ μακραὶ ἀποδημίαι τῶν πτηνῶν εἰς πόσας εἰκασίας καὶ θεωρίας ἔδωσαν γέννησιν τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς φαντασίας, ἣτις εἶνε τὸ ἄλλας ὄλων τῶν ἐπιστημῶν,

[Α. Κορζουζιν] Οἱ ἐχθροὶ τῶν πτηνῶν

ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ μαθηματικὰ ἔχουν ἀνάγκην φαντασίας· ἀπόδειξις δὲ τούτου ἡ λεγομένη παραστατικὴ.

Μεταξὺ ἄλλων δυσεπιλύτων προβλημάτων ἀνησυχεῖ τοὺς εἰδικούς καὶ τὸ ἐξῆς. Τὰ πτηνὰ ταῦτα ταξιδεύουν μὲ οὐριον ἄνεμον ἢ μὲ ἐναντίον;

Τὸ πρῶτον φαίνεται φυσικώτερον· πῶς νὰ διασχίσουν τὰ ἀεθρὰ ταῦτα ὄντα χιλιάδας μιλίων αἰθέρος πλέοντα ἐν αὐτῷ, ἐνῶ τὰ πλῆττει κατάστηθα ἢ ὄρμῃ ἀντιθέτου ἀνέμου;

Οἱ ἄλλοι ἐν τούτοις, διότι ἐπὶ ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν προβλημάτων εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἁρμονίαν νὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι, ἀφοῦ ὡς ἐναντιότητες ἀποτελοῦν τὴν ἁρμονίαν, ὡς ἀπαντοῦν, ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνοησία· ὅτι μὲ οὐριον ἄνεμον, παρασύροντα τὸ πτηνόν, οὔτε αἱ πτέρυγες αὐτοῦ—αἱ κῶπαι, οὔτε ἡ οὐρά—τὸ πηδάλιον, εὐρίσκουν στήριγμα. Εἶνε τὸ αὐτό, λέγουν οὗτοι σαρκάζοντες τοὺς ὄπα-

δοὺς τῆς πτήσεως μὲ οὐριον ἄνεμον, ὡς εἰάν ἐφαντάζετο τις ἰχθὺν ἢ αὐτοκίνητον τορπίλλην ἀνερχόμενα καταρράκτην.

Ἄλλὰ λησμονοῦν, ἀπαντοῦν οἱ πρῶτοι, ὅτι ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου καὶ μὲ θυέλλαν ἐτι δὲν φθάνει ποτέ οὔτε τὸ πέμπτον τῆς ταχύτητος τοῦ πτηνοῦ, ὥστε καὶ μὲ οὐριον ἄνεμον εὐρίσκουν ἐν τῇ πτήσει των αἱ πτέρυγες τὸ ἀπαραίτητον ἔρεισμα (point d'appui).

Οἱ κυνηγοὶ δὲ πάντες εἶνε πρόθυμοι νὰ δώσουν εἰς τούτους τὸ δίκαιον, γνωρίζοντες, ὅτι τὰ διαβατικά πτηνά τοῦ φθινοπώρου τὰ ἐρχόμενα ἐκ βορρᾶ, φθάνουν ἐδῶ μὲ βορείους ἢ βορειοδυτικούς ἀνέμους.

Οἱ θρύλοι δὲ τῶν κυνηγῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν ἐπὶ τῶν μακρῶν τούτων ταξειδίων τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν εἶνε ἄπειροι.

Ἐν πρῶτοις ὅλοι οἱ ἀπλοῖχοι κυνηγοὶ δέχονται ἀδιστακτως, ὅτι τὰ τρυγόνια καὶ τὰ ὀρτύκια εἶνε ἀδύνατον νὰ ταξειδεύουν ἄνευ ὀδηγῶν τὸς φαίνονται τυφλοὶ Οιδίποδες ἔχοντες ἀνάγκην Ἀντιγόνης. Ἡ φαντασία των λοιπὸν τοὺς δίδει ὡς ὀδηγούς τὰ μακρόλαιμα ἐκεῖνα πτηνά, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ὁμοταξίαν τῶν παρύδρων σχιζοπόδων καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν νυκτοκοράκων (nycticoxax), ἅτινα χάριν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον τοὺς ἀναθέτουν, βαπτίζουν τρυγοσοσύριας καὶ ὀρτυκοσοσύριας ἐνῶ ἀπλουστάτα τὰ πτηνά ταῦτα ταξειδεύουν τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ὅπως καὶ ἑκατοντάδες ἄλλα εἶδη.

Διὰ τοῦτο, κατὰ τὴν τρίτην πρωϊνὴν ὥραν, τοῦ ἐγερτηρίου τῶν κυνηγῶν, καθ' ἣν αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ αἰσιοδοξία ἀνέρχονται εἰς θερμοκρασίαν βρασμοῦ, ὅταν προσθέτως συμπίπτει νὰ ἀκούωνται εἰς τὸν ὀρίζοντα αἱ βραχναὶ, αἱ θρηνώδεις κραυγαὶ τῶν νυκτοκοράκων, δὲν ὑπάρχει κυνηγός, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ φορτωθῆ τοῦλάχιστον ἑκατὸν φυσίγγια, ἀδιαφορῶν ἂν ἡ ὀσφρακὴ του χώρα εἰς τὴν ὁποίαν συγκεντρώνεται ὅλον τὸ βάρος τῶν φυσίγγιοθηκῶν μὲ τὰς διπλάς σειράς, θὰ πληρώσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐπανόδου τὰ ἔξοδα τῆς αἰσιοδοξίας του.

* *

Ἄλλ' ἂν εἰς τὰς τρυγόνιας καὶ τὰς ὀρτυγας ἡ φαντασία δίδει μόνον ὀδηγούς, εἰς τὴν ποιητικὴν χελιδόνα, τὴν ἀκένωτον ταύτην τροφήν ἐμπνεύσεως τῶν λυρικῶν, δίδει καὶ ἀχθοφόρους. Οὕτω πολλοὶ πιστεύουν ὅτι ὅταν τὰ σμήνη τῶν χελιδόνων ἀποκάνουν ἐν τῇ αἰθερίᾳ αὐτῶν πτήσει, οἱ πελαργοί, συνοδοιπόροι τοῦ αἰθέρος, ἀπλώνουν τὰς πελωρίας αὐτῶν πτέρυγας, χάριν προσωρινῆς ἀναπαύσεως τῶν χελιδόνων.

Καὶ τοὺς θρύλους τούτους ἐγέννησαν βέβαια αἱ συχνόταται καταστροφαί, αἵτινες κατόπιν καμάτου ἢ βροχῶν καὶ θυέλλης ἐνσκήπτουν ἐν τῷ πελάγει ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν τούτων πτηνῶν, καὶ τῶν ὁποίων πολλὰκις οἱ ναυτιλλόμενοι γίνονται μάρτυρες.

Ἄλλοτε εὐρίσκουν εἰς ἀκτίνα μιλλίων τὸ πέλαγος ἐστρωμένον ἀπὸ ἐπιπλέοντα πτώματα τρυγόνων καὶ ὀρτύγων. Ἄλλοτε τὰ ἀτυχή

ταῦτα πτηνὰ πίπτουν κατὰ μυριάδας ἐπὶ τῶν κεραιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἡμιθανῆ συλλεγόμενα ὑπὸ τῶν ναυτῶν.

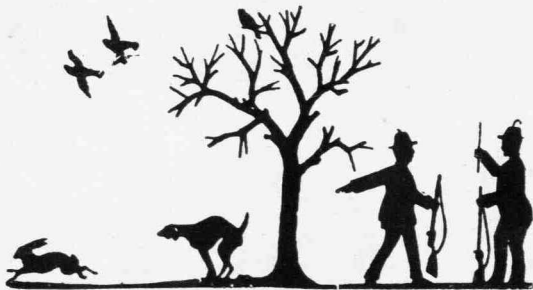
Ἄλλὰ δι' ἐμὲ ἀντικείμενον θαυμασμοῦ εἶνε αἱ ἀποδημίαι τῶν μικροσκοπικῶν πτηνῶν, τῶν ἐμφύχων τούτων ἀνθέων, τὰ ὅποια νομίζει τις ὅτι ἀρκεῖ ἐλαφρὰ αὔρα, ὅπως τὰ συναρπάσῃ ὡς πτίλα.

Ὁ δρυκολάπτης καὶ ὁ χαραδριὸς καὶ ὁ ἐρυθρόλαιμος, καὶ ἡ ἀκανθίς καὶ ὁ φοινίκουρος, καὶ ἄλλα μικροσκοπικὰ ὡς κολύβρια, χρυσαλίδες μὲ πτίλα, ἀδρὰ τοῦ δημιουργοῦ ἀθύρματα, τὰ ὅποια θὰ ἔλεγε τις ὅτι μία σταγὼν δρόσου θὰ ἠδύνατο νὰ πνίξῃ, χαριτωμένοι τῶν πρασίνων κλαδίσκων κόσμοι, λικνιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀνθέων, διασχίζουσι ἠπείρους, διέρχονται ἀνωθεν χιονοσκεπῶν ὄρέων καὶ μυκωμένων θαλασσῶν, ὑπὸ μολύβδινον οὐρανόν, κάτωθεν τῆς λάμπειας τῶν ἀστραπῶν πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγνωστον, πρὸς ἣν τὰ φέρει τὸ ἐνστικτον.

Ἄλλ' αἱ περιπλανήσεις των ἐν τῇ αἰθερίᾳ ὁδοῦ τοῦ Ἄγνωστου μὴ δὲν συμβολίζουν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ζωῆς; Καὶ τί εἶνε ἡ γέννησις, ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος εἰμὴ ὁδοιπορία πρὸς ἓνα σταθμὸν γαλήνης, σταθμὸν ἀναπαύλας;

Ἐλησμόνησα ἐν τούτοις ὅτι γράφω κυνηγετικὰς ἐντυπώσεις καὶ ὄχι σπληνικοὺς λυρισμοὺς

ΕΜΜ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

« Τύποι καὶ ἐκπλήξεις Ἀθηναίων κυνηγῶν »